

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: III/ 123 - 0/2018	
Érkezett: 2018 JAN 23.	
Példány: 1	Kezelőiroda: <i>du'</i>
Melléklet: <i>Bíróági lista</i> db	
(18. Bf. 140) 2017 - 2 db 202)	

A Szombathelyi Törvényszék, mint másodfokú bíróság a [REDACTED] vádlottal szemben orgazdaság bűntette miatt indított büntető eljárásban a 2017. november 6. napján megtartott nyilvános fellebbezési tárgyaláson meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t :

A Szombathelyi Törvényszék az eljárást felfüggeszti és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. Törvény 25.§-a alapján bírói indítvánnyal egyedi normakontroll eljárás iránt az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezi.

A törvényszék indítványozza, hogy az Alkotmánybíróság **állapítsa meg** a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. Törvény 531. §. (5) bekezdésének **alaptörvény-ellenességét** és az 531.§. (5) bekezdésből az alábbi ..." valamint - ha szükséges - a vádlott által indítványozott további bizonyítást vesz fel. A másodfokú bíróság az eljárás eredményétől függően helybenhagyja, megváltoztatja"... jogszabályi szövegrészt **semmisítse meg**.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1]

A Körmendi Járásbíróság /elsőfokú bíróság/ a 2016. március 21. napján kelt 6/110/2014/138 -as számú ítéletével [REDACTED] vádlottat társtettesként elkövetett orgazdaság bűntette (1978. évi IV. törvény 326. § (1) bekezdés a/pont, 2. ítéleti tényállás) miatt, mint visszaesőt 5 évi börtönre és mellékbüntetésként 5 évi közügyektől eltiltásra ítélte, egyben a szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által 2013. július 8. napjától a 2013. július 9. napjáig őrizetben töltött időt. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy [REDACTED] vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható és egyben megszüntette a Budaörsi Városi Bíróság 12.B.767/2007/37. számú ítéletével kiszabott börtönbüntetés tekintetében engedélyezett feltételes szabadságot is.

[2]

A Körmendi Járásbíróság ítéletét [REDACTED] vádlottal szemben, a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. Törvény / Be./ XXV. Fejezete szerint, " Eljárás a távollévő terhelttel szemben" külön eljárás speciális szabályai alapján hozta meg.

[3]

Az elsőfokú ítélet tényállása szerint, [REDACTED] vádlott a büntetés-végrehajtási intézetben ismerkedett meg [REDACTED] nevű vádlottársaival, akikkel megállapodtak abban, hogy szabadulásuk után vagyon elleni bűncselekmények elkövetése révén szerzett áruk értékesítésével foglalkoznak.

Szombathelyi Törvényszék, mint másodfokú bíróság
18.Bf.140/2017/9/I. szám

[4]

██████████ vádlott a ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ ██████████ központjában 2012. július 4. napján Németországba történő cipő szállítmány elszállítására vállalkozott hamis szállítmányozási okiratokkal azzal a céllal hogy az így átvett árukat társaival jogtalanul eltulajdonítja úgy, hogy azokat a bérelt járműszerelvénnel nem a sértett által megjelölt címre, hanem társai által felkutatott helyre szállítja és a cipőket ██████████ ██████████ és más társaival együtt vagyoni haszon reményében értékesíti is.

[5]

██████████ vádlott 2012. július 5. napján a reggeli órákban a ██████████ körmendi raktáránál a hamis fuvar megbízási okmányokkal 825 karton mindösszesen 9103 pár, 9-es szezon cikkszámú ██████████ márkanevű, teljes rakomány cipőt tulajdonított el az általa bérelt járműszerelvénnel azzal a céllal, hogy ██████████ vádlottnak ezt egy megadott helyen átadja.

[6]

A cipő szállítmány járműszerelvénnel való szállítása során "problémák" merültek fel ezért, hogy azt le lehessen raktározni ██████████ vádlott ██████████ bűntársától kért lehetőséget a kamionnyi cipő ideiglenes elhelyezésére. Ezt követően 2012. július 7. napján ██████████ ██████████ vádlott a cipő szállítmányt – amelyet a járműszerelvénnel Győr felé vittek - az így talált Győrben lévő raktárhelyiségben, egy másik kamionba rakta, rakatta át. Ezzel a kamionnal a vádlottak a 116.259.412.- Ft összértékű cipőrakományt több napos parkoltatás és raktározás után végül a Budapest Telepes utca 1. szám alatti műszaki bolthoz, egy a ██████████ ██████████ érdekkörébe tartozó ingatlanhoz közeli raktár helyiségbe szállították.

[7]

A raktárhoz mind ██████████ ██████████ vádlottnak, mind ██████████ ██████████ is volt kulcsa és ██████████ irányításával került sor a szállítmány raktárban való kipakolására is. Az így beraktározott cipők eladását közvetlenül ██████████ ██████████ szervezte meg. A raktárba való elhelyezés után az eltulajdonításáért ██████████ ██████████ másfél millió forintot kapott ██████████ ██████████ amíg cselekményéért ██████████ mintegy 250.000 Ft- ot.

[8]

A jogtalanul eltulajdonított cipők részben a Vatera, részben a www.gyerekcipőakció, illetőleg más webshopokon keresztül értékesítésre kerültek a vételár ██████████ ██████████ által megadott bankszámlára is került társai és más személyek segítségét követően.

[9]

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította hogy az ítéleti tényállást, az eljárás során született valamennyi irat együttes tartalma és a megvizsgált bizonyítékok alapján - részben - mérlegeléssel állapította meg.

[10]

██████████ ██████████ vádlottal szemben alkalmazott úgynevezett távollétes eljárás – Be. XXV. Fejezet - szabályrendszere alkalmazásának alapjául azon tények szolgáltak, hogy szabályszerű idézés ellenére a 2015. március 18., 19. és 20. napjára egy intézkedéssel kitűzött tárgyaláson március 18. napján ██████████ ██████████ vádlott a korábban szabályszerűen kézbesített vádirat mellett (a személyes átvétel ideje: 2014. szeptember 26.) – ugyanis édesanyja a tárgyalásra szóló idézését 2015. január

Szombathelyi Törvényszék, mint másodfokú bíróság
18.Bf.140/2017/9/I. szám

26. napján átvette a vádlott állandó bejelentett [REDACTED] alatti lakcímén - nem jelent meg és távolmaradását előzetesen sem mentette ki, így az elsőfokú bíróság 2015. március 18. napján, a tárgyaláson [REDACTED] vádlott azonnali elővezetését rendelte el az ismert lakóhelye szerint illetékes rendőrkapitányságon (Győr) keresztül, amely nem vezetett eredményre.

[11]

Az elővezetés sikertelenségét az okozta, hogy nem volt a vádlott felkutatható állandó lakcímén, BV. Intézetben illetve rendőrségi fogvatartásban sem volt, de a nyomozás során megadott telefonszámán sem volt elérhető. Az elsőfokú bíróságnak írt jelentésben a vádlott pannonhalmi állandó bejelentett lakóhelye szerint illetékes Pannónhalmi Rendőrőrs jelezte – megerősítve a telefonos korábbi információjukat /iratok 39/II. Szám/ -, hogy az adott lakcímen [REDACTED] vádlott nem tartózkodik, alkalmanként látogat haza, lakcíme, tartózkodási helye csak annyiban ismert édesapja akkori közlése szerint, hogy az Budapesten van egy hölgy ismerősénél. /Iratok 43. alszám/

[12]

Az elsőfokú bíróság, ezért az ismeretlen helyen tartózkodó [REDACTED] [REDACTED] vádlottal szemben 6.B.110/2014/39-es szám alatt 2015. március 18. napján elfogatóparancsot bocsátott ki és tájékoztatta az ügyészséget a tárgyaláson arról, hogy a törvényben (Be.) írt 15 napos határidő eltelte után, a távollétes eljárásra történő áttéréshez az elsőfokú bíróságnak indítványt terjesszen elő. Az ügyészség eszerint eljárva /iratok 52. szám/ 2015. április 15. napján indítványozta a "távollétes eljárásra való" áttérést. A járásbíróság, így a Be. 526. §- 531. §-ig terjedő szabályok között folytatta a továbbiakban [REDACTED] vádlottal szemben a büntetőeljárást. A vádlottal szemben kiadott elfogatóparancs, a rendőrség által regisztrált körözés később sem vezetett eredményre. A vádlottat a járásbíróság hirdetményi úton idézte – már a következő - tárgyalásra is /iratok 53-54. szám/ és minden hivatalos iratot hirdetményi kézbesítés útján kézbesítette számára.

[13]

Így [REDACTED] vádlott hirdetményi úton történő idézése és a hivatalos iratok kézbesítése összesen további öt elsőfokú bírósági tárgyalásra / 2015. június 15., szeptember 29., december 7., 2016. február 29. és március 21./ történt meg, amelyek ellenére [REDACTED] vádlott az elsőfokú eljárás befejezéséig sem került elő és lakó- illetőleg tartózkodási helye sem vált ismertté. Kirendelt védőjével sem vette fel a kapcsolatot, de a védő sem tudott tartózkodási helyéről.

[14]

A kibocsátott elsőfokú bírósági elfogatóparancs több mint egy évig sem vezetett eredményre, amellyel összefüggésben a törvényszék az utolsó ismert lakóhely szerint illetékes Győri Rendőrkapitányság elfogatóparancs végrehajtásával és körözéssel kapcsolatos illetékes szervét is megkereste. Így megállapításra került, hogy az elfogatóparancs kibocsátása után, annak rögzítését követően, a körözési rendszerbe való elhelyezést is figyelembe véve, több mint egy éven keresztül az utolsó ismert lakó és tartózkodási helyén, [REDACTED] [REDACTED] vádlottat, kézrekerítése érdekében – szüleinél - az illetékes hatóságok nem keresték és a vonatkozó körözéssel kapcsolatos hatályos jogszabályok sem érvényesültek, hiszen a vádlott életvitelének, családi, munka és egyéb kapcsolatainak felderítésére irányuló intézkedésre, amelyekből tartózkodási helyére lehetett volna következtetni a megkeresett szervek részéről nem került sor. Emiatt – és mert a vádlott tartózkodási helye megváltoztatását a vonatkozó jogszabályok ellenére a hatóságnak nem jelentette be - távollétében történt a Körmendi Járásbíróság részéről az első fokú ítélet meghozatala és kihirdetése is 2016. március 21. napján.

Szombathelyi Törvényszék, mint másodfokú bíróság
18.Bf.140/2017/9/I. szám

[15]

■■■■■■ vádlott részére az első fokú ítéletet /iratok 138. szám/ is hirdetményi úton kézbesítették. Annak tartalmáról ezúton az iratok alapján a vádlott nem értesült. Az ügyész az ítéletet a vádlott vonatkozásában tudomásul vette.

[16]

A vádlott kirendelt védőjének írásbeli, enyhítésre irányuló, 2016. március 22. napján kelt fellebbezését követően került az ügy a Szombathelyi Törvényszékhez az ügy másodfokú elbírálására. A Vas Megyei Főügyészség – a többi vádlottársára vonatkozóan is – a fellebbezések nyilvános ülésen való elbírálását indítványozta.

[17]

A Szombathelyi Törvényszék az ügyben először nyilvános ülést tűzött ki 2017. január 10. és 25. napjaira, amelyre ■■■■■■ vádlottat ismeretlen helyen való tartózkodása miatt szintén hirdetményi úton idézte. Az Alkotmánybíróság IV/280/ 2015. határozatára tekintettel a nyilvános ülést a törvényszék 2016. december 9. napján beállította és az ügy új másodfokú tanácsra való kiszignálása is később megtörtént. A törvényszék újabb tanácsa 2017. március 14. és 28. napjaira ismét nyilvános ülést tűzött, de ■■■■■■ vádlott és védője idézése adminisztrációs hiba folytán nem volt szabályszerű, így a fellebbviteli bíróság a vádlottársakra a nyilvános ülést ugyan érdemben megtartotta, de így új nyilvános ülési határnapot kellett meghatározni, ugyanis a március 28-i sem volt megterthető. (Új határnap 2017. június 6. napja volt.)

[18]

2017. április 22. napján ■■■■■■ vádlottat pannonhalmi lakóhelyén a Győri Rendőrkapitányság elfogta és őrizetbe vette, majd előállította 2017. április 24. napján a Szombathelyi Törvényszékre, amely a 18.Bf.103/2016/13-as számú határozatával a kibocsátott elfogatóparancshoz kapcsolódóan előzetes letartóztatásba helyezte az eljárás jogerős befejezéséig, de legfeljebb az elsőfokú bíróság által kiszabott szabadságvesztés tartamáig. A törvényszék az ügyben másodfokú tárgyalást tűzött ki, ugyanis ilyen esetben a vádlott kihallgatását követően bizonyítási indítványait terjesztheti elő, amely csak tárgyalásos formában lehetséges. (2017. június 6.)

[19]

Az első fellebbezési tárgyalás előtt a vádlott írásban többirányú indítványt is előterjesztett, köztük iratbetekintési jogával is élni kívánt. A Szombathelyi Törvényszék által biztosított irattanulmányozási joggal ■■■■■■ vádlott azonban a kitűzött időpontban a megfelelően biztosított feltételek ellenére nem élt. Emellett a vádlott kirendelt védője helyett új védőt hatalmazott meg, ebből az okból, mivel vitatta a perbeli felkészülésének lehetőségeit első alkalommal érdemben nem sikerült a fellebbezési tárgyaláson kihallgatását foganatosítani.

[20]

Így a törvényszék a 2017. június 6-i tárgyaláson ■■■■■■ vonatkozásában az ügyben további irattanulmányozást engedélyzett a vádlott indítványai szerint védekezésére való felkészülésében. Ugyanez okokból – a vádlott újabb kifogásaira tekintettel - az újabb szeptember 25. és október 10-i fellebbezési tárgyalások elhalasztására is sor került, majd a törvényszék a többi vádlottárs tekintetében elkülönítette a fellebbezési ügyet ez utóbbi időpontban és ügyükben érdemi döntést, másodfokú ítéletet hozott, míg az elkülönített részt ■■■■■■ vonatkozásában 2017. november 6. napjára fellebbezési tárgyalásra tűzte ki emellett pedig ■■■■■■ vádlott előzetes letartóztatását

Szombathelyi Törvényszék, mint másodfokú bíróság
18.Bf.140/2017/9/I. szám

is megszüntette elrendelve lakhelyelhagyási tilalmát. Ez a döntés ott a tárgyaláson nyomban jogerős lett.

[21]

Az utolsó fellebbezési tárgyaláshoz kapcsolódóan a vádlott védője - egyeztetve védencével – azt megelőzően bizonyítási indítványokat terjesztett elő, amelyek az első fokú bíróság által megállapított tényállás teljes megváltoztatását is célozták és vádlott felmentésének kieszközlését szolgálták.

[22]

A törvényszék megállapította, az iratok és a vádlott 2017. november 6-i fellebbezési tárgyalási nyilatkozata alapján, kihallgatása nyomán, hogy az – írásban és szóban - indítványozott védelmi bizonyítás, az elsőfokú eljárásban lefolytatott bizonyítás más szempontú teljes – még kiterjedtebb - megismétlését célozta és az új bizonyítási eszközök megvizsgálását is, amelyek az elsőfokon felvett bizonyítás eredményét akár befolyásolhatták volna. Így ez a bizonyítás a törvényszék álláspontja szerint hozhatna olyan adatokat, amelyből az elsőfokú döntéssel nem egyező következtetések is levonhatók lehetnek a megismételt bizonyítás során. Ezen okból az indítványozott bizonyítás elrendelésének szükségessége indokolt. Azonban, a törvényszék álláspontja szerint ha ez, az eddigi elsőfokú eljárási bizonyítást jelentősen meghaladó természetű és mértékű, de azt is magában foglaló bizonyítás eredményes is, az elsőfokon megállapított tényállás olyan mértékű megváltoztatására, (ami a vádlottra kedvezőbb) – a vádlott többszöri lényegében egyező előadási miatt - csak a meglévő bizonyítékok felülmérlegelésével lehet eljutni. Erre a felülmérlegelésre azonban a másodfokú bíróságnak ezen eljárásban nincs joga. Másrészt a törvényszék rögzítette azt is, hogy a másodfokú eljárás az elsőfokú ítélet felülbírálatát jelenti és bizonyítás elrendelése esetén sem lehet célja az elsőfokú eljárás bizonyításának teljes megismétlése.

[23]

Ha pedig ez így van, akkor a vádlott a "távollétes" elsőfokú bírósági eljáráshoz képest hiába terjesztett elő általa ismert bizonyítást a másodfokú eljárásban (Be. 531.§. (5) bek.) a "távollétében" hozott elsőfokú ítélet tényállása extrém esetben változhat a felülmérlegelési tilalom miatt, ráadásul a Be. szerint az új bizonyítás elrendelése szükségességéről is diszkrecionális jogkörben a másodfokú tanács dönt, ugyanis a bizonyítás elrendelése nem kötelező, amely döntés ellen jogorvoslatnak sincs helye.

[24]

Az ilyen bizonyítás eredményeként vagy akár anélkül megtartott tárgyalás alapján, így másodfokon hozott határozat rendes jogorvoslattal a vádlott részéről nem is támadható, hiszen a másodfokon hozott ítéletet a vádlott ilyen esetben nem is támadhatja meg. Így érdemi védekezése sem foghat úgy helyt, mintha a normál ún. rendes eljárás keretében jogorvoslati lehetősége lehetne. Ezáltal sérülnek a vádlott jogorvoslati jogai, amelyet az Alaptörvény - XXVIII. Cikk (7) bekezdés - ebben a tekintetben korlátozás nélkül biztosít minden érintett számára.

[25]

Ráadásul minden más esetben, amit a Be. szabályoz, ha az ismeretlen helyen tartózkodó vádlott előkerül, vagy ha kézrekerítése eredményes, legalább egy "rendes" jogorvoslati lépcsővel vagy rendkívüli jogorvoslatban az új eljárás lehetőségét magában foglaló valamennyi bizonyítékot a közvetlenség elve alapján vizsgáló kontradiktórius eljárásban, nevezetesen perújításban – ahol szintén adott a rendes jogorvoslat joga - van lehetősége vitatni. Így a vádlott érdemi védekezése

Szombathelyi Törvényszék, mint másodfokú bíróság
18.Bf.140/2017/9/I. szám

teljes terjedelmű összevettetésére az egyéb bizonyítékokkal minden más a Be. alapján szabályozott esetben sor is kerülhet. Tehát ez utóbbi – perújításos - esetekben is van rendes jogorvoslati joga vádlottnak, csak egy esetben nem a Be. 531.§. (5) bekezdésénél, mikor a vádlott a másodfokú eljárásban kerül kézrekerítésre. Ilyen esetnek számít jelen ügy is.

[26]

Ezáltal a törvényszék az ügy másodfokú elbírálása során azt észlelte, hogy az ismeretlen helyen tartózkodó vádlottakkal szemben folytatott ún. távollétes külön eljárások során attól függ az eljárás lefolytatása és eredménye, hogy ez eljárás melyik szakaszában kerül kézre a vádlott vagy válik ismertté lakó-, tartózkodási helye. Ezekben az esetekben különbözőképpen kell lefolytatni az eljárást, de lényegében nem különbözőek a jogorvoslati lehetőségek. Ám ezen ügy esete - a másodfokon való kézre kerítés - kivételével a hozott döntésekkel szemben mindig rendes jogorvoslat közvetlenül vagy a rendkívüli jogorvoslat folyományaként közvetetten rendelkezésre áll.

Így az Alaptörvényben írt jogorvoslati jogosultság igénybe vehető, míg jelen esetben ez csak az első fokú ítélet hatályon kívül helyezése esetére lehetséges. A hatályon kívül helyezés a Be. szabályai szerint szűkkörű és akár előterjesztett bizonyítás mellett sem szükségképpen, ezért nem pótolja a jogorvoslati jogosultságot sem, amely ráadásul nem is áll az eljárás jelen szakaszában a vádlott rendelkezésére. A jelen ügy első fokú ítélete hatályon kívül helyezésére a vádlott kihallgatása adatait is figyelembe véve a törvényszék okot nem talált, erre indítvány sem volt.

[27]

Így az adott Be. jogszabályhely alaptörvény-ellenessége látszik körvonalazódni, hisz az – vagy más szabály - nem biztosít tényleges jogorvoslati jogosultságot a jogosult részére a másodfokú döntéssel szemben, de ha nézzük a hirdetményi kézbesítés szabályait, a Be. nem biztosított az elsőfokú ítélettel szemben szemben sem a vádlott számára hatékony jogorvoslatot, ugyanis az elsőfokú ítéletről sem szerzett tényleges értesülést. Ráadásul a tudomásszerzést a hirdetményi kézbesítés nem is biztosítja. Emellett a vádlott jogait a védőjének önálló jogorvoslati joga egyik esetben sem váltja ki, de az egyébként is önálló, a vádlottól független és a vádlott joggyakorlását sem pótolhatja.

[28]

Ezen túl az egyértelmű, hogy az alkotmányossági kérdésben vitatható jogszabályhely – a Be. 531.§-a - alapján kellene a Szombathelyi Törvényszéknek, mint másodfokú bíróságnak megoldani, elbírálni [REDACTED] ádlott jelen ügyét, ahol a döntéssel szemben [REDACTED] ádlottat, (ha az sérelmes számára – ne feledjük 5 évi szabadságvesztés volt bűnössége megállapítása mellett -) fellebbezés – rendes jogorvoslat sem illeti meg. E jogát semmilyen Be- ben szabályozott esetleges rendkívüli jogorvoslat sem pótolja, ráadásul azoknak érdemi oka sem ismert.

[29]

Így a fentiek alapján a Szombathelyi Törvényszék másodfokú tanácsa szerint, mivel a bíró kötelezettsége, hogy ügyeljen az alapügyben alkalmazásra kerülő normák és az Alaptörvény összhangjára, indokolt az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezni, az ügy felfüggesztése mellett a Be. 266.§. (1) bekezdés a) pontjában foglaltak szerint, a Be. 307.§. (2) bekezdésére figyelemmel a Be. 359.§. (3) bekezdése alapján, az Alaptörvény 24. Cikk (2) bekezdés b) pontjára tekintettel, az Abtv. 25.§. (1) bekezdésben írt keretben.

Szombathelyi Törvényszék, mint másodfokú bíróság
18.Bf.140/2017/9/I. szám

[30]

Az indítvány formai és tartalmi követelményeit előíró Abtv. 51-52.§. követelményeit beépítve és azon is túl a 3058/2015.(III.31) AB végzés szerint az alábbiakban fogalmazza meg az indítványozó Szombathelyi Törvényszék másodfokú tanácsa bírói kezdeményezésként egyedi normakontroll eljárás iránt beadványát.

[31]

Az indítvány a Be. konkrét szabályának, a Be. 531.§. (5) bekezdés rendelkezésének vizsgálatára és egyben alaptörvény-ellenessége megállapítására, valamint abból az alaptörvény-ellenes szövegrész megsemmisítésére irányul, ugyanis a Szombathelyi Törvényszéknek olyan jogszabályt – az említett Be. jogszabályhelyet - kellene [REDACTED] ügyében alkalmaznia, amely álláspontja szerint több irányból is alaptörvény-ellenes.

[32]

Az indítvány indokoltsága megállapításához meg kell vizsgálni, hogy a Be. " Eljárás távollévő terhelttel szemben" külön eljárás keretében miként szabályozza az egyes esetekben a kézrekerült vádlott tekintetében a lefolytatandó büntető eljárást. Másrészt meg kell határozni, hogy az így ismert tartózkodásihelyű vádlott vajon minden esetben garanciális alaptörvényben írt jogosítványával is tud-e illetve képes-e élni, vagyis azt a Be. biztosítja-e számára, valamint, hogy jelen ügyben ez [REDACTED] tekintetében konkrétan miként alakult.

[33]

Az ún. távollétes eljárásról a Be. 526.§-ától az 532.§-ig terjedően a bíróság által folytatott eljárás során kézre került vádlott jogai tekintetében öt különböző stádiumban előkerült vádlott helyzetét szabályozza. Első, ha a vádlott felkutatására tett intézkedések az elsőfokú bíróság ügydöntő határozatának meghozatala előtt - Be. 531.§. (1) bekezdés -, a második, ha az elsőfokú ítélet meghozatala után a fellebbezési határidő lejárt előtt - Be. 531.§. (2) bekezdés -, a harmadik, ha a másodfokú eljárásban - Be. 531.§. (5) bekezdés - vezettek eredményre. Emellett megkülönbözteti azt az esetet is, ha a harmadfokú eljárásban - Be. 531.§. (6) bekezdés -, avagy a hozott ítélet jogerőre emelkedése után - Be. 531.§. (7) bekezdés - vezetnek az intézkedések eredményre.

[34]

A terhelt kézrekerítésére tett intézkedéseknek az eljárás különböző időpontjaiban különböző joghatása van az ítélethozatalra, az eljárásra, de a vádlottra is. A lényeg és alaptörvényi követelmény, hogy a terhelt jogai egyik esetben sem sérülhetnek. Ésszerűen ezen szabályozási esetek között nem lehet olyan eset, mikor a megkerült terhelt jogaival nem képes élni, vagy valamely alaptörvényi jogosítványa kiüresül, avagy nem is létezik. De az is, hogy minden egyes esetben, jelesül itt az öt stádiumban legalább olyan hatékony eszközei – így indítványtételi jog, jogorvoslati jog stb. - illessék meg, hogy ezen esetek között érdemi különbség ne lehessen, hiszen gyakran csak a szerencsén, a hatóságok leterheltségén, a vádlotton kívül álló körülményeken függ az, hogy a kézrekerítési intézkedések közepette, hol, melyik stádiumában tart az adott eljárás. Ebből az következik, hogy az adott eljárási szakasz sajátosságainak megfelelően ezekben az esetekben szinte azonos jogok kell, hogy megillessék a vádlottakat.

Szombathelyi Törvényszék, mint másodfokú bíróság
18.Bf.140/2017/9/I. szám

[35]

Ebben a körben utalni kell arra is, hogy jelen ügyben, ha nincs a másodfokú eljárás alatt bekövetkező alkotmánybíróági döntés, amely miatt új tanács járt el, vagy szabályszerű az első másodfokú érdemi kitűzés, kézbesítés, akkor az ügy már az előtt jogerősen lezárult volna mielőtt a terhelt kézrekerítésére tett intézkedések eredményre vezettek (akkor a hatályos Be. szabály szerint perújítás kezdeményezhető). Sőt már az eljárás korábbi szakában is megkerülhetett volna a vádlott, ha a körözést elrendelő rendőrség tényleges intézkedéseket tesz az idevonatkozó jogszabályok szerinti rendelkezések teljesítésére. Vagy a kirendelt védő feladatait a rávonatkozó jogszabályok "betűje" szerint teljesíti illetve esetleg, ha a vádlottat utolsó ismert lakóhelyéről is megidézik ismét a terheltet eljárási cselekményekre a hatóságok. Tehát látható, hogy ebben az ügyben is számos lehetőség volt a távollét kiküszöbölésére és csak a szerencsén vagy szerencsétlenségen múlt, hogy melyik stádiumban vezettek eredményre a vádlott kézre kerítésére tett intézkedések.

[36]

A terheltti előkerülés öt esetéből, az elsőben a bizonyítás újbóli megnyitása mellett az eljárás, mint elsőfokú eljárás a normál rend szerint folytatódik, zajlik le és kontradiktórius jelleggel valamennyi bizonyíték vizsgálata után a hozott ítélet normál, rendes jogorvoslattal támadható, (Be. 531.§. (1) bekezdés) vagyis a vádlott joggyakorlása teljes.

[37]

A második esetben, ha az elsőfokú ítélet meghozatala után a fellebbezési határidő lejárt előtt - Be. 531.§. (2) bekezdés – vezet eredményre az intézkedés, a vádlott a fellebbezés bejelentése helyett a tárgyalás megismétlését kérheti. Ez azt jelent, hogy a tárgyalást teljes mértékben a vádlott indítványai közepette a kontradiktórius eljárás szabályai szerint megismétlik (Be. 531.§. (3) bekezdés), és háromféle határozat is születhet az eredeti hatályban való fenntartását is beleértve. (Be. 531.§. (4) bekezdés) Ezen döntéssel szemben a vádlott rendes jogorvoslattal élhet.

[38]

A harmadik eset, ha a másodfokú eljárásban kerül meg a vádlott, ott kihallgatása után esetleges bizonyítási indítványát értékelve a másodfokú bíróság vagy helybenhagyja az ítéletet a szükséges bizonyítás lefolytatása után vagy megváltoztatja, vagy hatályon kívül helyezi. (Be. 531.§. (5) bekezdés) A vádlottak közül itt csak az elsőfokon felmentett vádlott élhet fellebbezéssel a másodfokú elítéléssel szemben, egyébként a vádlottat rendes jogorvoslat sem illeti meg, sőt a bizonyítási indítványa esetleges elutasítása, avagy igazi, rendes "kontradiktórius" eljárás sem jár számára, hisz a másodfokú ítélezési szabályok erre nem adnak lehetőséget. A másodfokú eljárás nem általánosan "kontradiktórius" jellegű, hanem kötött bizonyítás felvételi, értékelési rendszerű. Felülvizsgálati jellegű az elsőfokú rendes eljáráshoz képest és a bizonyítás felvétel egészen szűkre szabott szigorú tényálláshoz kötöttségre épül, ahol a tárgyalás eredménye felülmérlegelést nem hozhat. Ráadásul az esetleges hatályon kívül helyezésnek is csak kirívó esetekben lehet helye, amely egy megismételt elsőfokú eljárást vonhat maga után. Tehát a vádlott jogai az eljárási rend tekintetében is kisebb volumenűek, mint az első két esetben, de ráadásul rendes jogorvoslati joga sem keletkezik, hisz a másodfokú ügydöntő határozat egyirányba lezárja az ügyet és csak esetleges rendkívüli jogorvoslat lehetséges, amely a rendes jogorvoslat szerepét ugyanúgy, mint az elsőfokú eljárás szerepét, a másodbíró eljárás sem veheti át a Be. szabályrendszerében.

Szombathelyi Törvényszék, mint másodfokú bíróság
18.Bf.140/2017/9/I. szám

[39]

Ha a vádlott a harmadfokú eljárásban kerül meg a bíróság, mind az első, mind a másodfokú ítéletet hatályon kívül helyezi. (Be. 531.§. (6) bekezdés) Minden mérlegeléstől mentesen visszakerül az ügy az első fokú megismételt eljárásba a normál eljárási rendbe, ahol a vádlottat rendes jogorvoslat illeti meg az így hozott ítélettel szemben, vagyis mind eljárási jogai, mind jogorvoslati joga teljesebb, mint az előző harmadik esetben, pedig értelemszerűen az eljárás későbbi szakaszában kerül kézre mint az előbbi esetben. Tehát e negyedik helyzet az eljáró bíróság mérlegelésétől független kötelező szabály és a vádlott számára sokkal kedvezőbb, mint a Be. 531.§. (5) bekezdésében szabályozott eset hisz új eljárás keretében teljes kontradiktórius jelleg mellett ütköztetheti védekezését a váddal szemben. Külön érdekes, hogy a másodfokú illetve harmadfokú felülbírálat, mind felülbírálat azonos jellegű alapokon szinte azonos. Csak az a különbség, hogy a harmadfoknál ellenkező irányú első és másodfokú ítélet felülbírálatára, míg másodfokú eljárásban csak egy ítélet felülbírálatára kerül sor és ugyan további érdemi fellebbezési lehetőség nincs, mégis a távollétből előkerült vádlott jogai tekintetében a harmadfokon való belépés jobb jogérvényesítési lehetőségeket, több jogot biztosít.

[40]

Ezekhez képest az ötödik esetben, ha a terhelt az ítélet jogerőre emelkedése után kerül meg, javára perújítást lehet előterjeszteni. (Be. 531.§. (7) bekezdés) Tehát a vádlott jogosult eldönteni, hogy számára megfelelő-e a jogerős döntés vagy rendkívüli perorvoslattal perújítást kér, amelyet az elbírálásra jogosult bíróság másodfokú bírósága köteles elrendelni, amellyel az ügy megismételt első fokú eljárásba esik vissza normál kontradiktórius eljárás és a hozott határozat részéről rendes jogorvoslattal támadható. Vagyis jogosítványai egy rendkívüli jogorvoslati eljárás köpenyében normál eljárási rend szerint jóval többre jogosítanak, mint a harmadik – ügyünk – esetében, sőt a rendes jogorvoslat is megnyílik számára, míg ott ez nem áll rendelkezésre.

[41]

Az öt eset megvizsgálása után le kell vonni azt a következtetést, miszerint a vádlott valamennyi esetben – saját neki felróható – mulasztása után (ugyanis 72 órán belül az ellene folyó büntetőeljárásban a hatóságok részére be kell jelentenie lakó-, tartózkodási helye megváltozását) akkor kerül a legkevesebb joggal bíró helyzetbe, mikor az ellene folyó büntető eljárás másodfokú intézése során kerül kézre kerítésre. Míg minden más esetben ügye szinte a teljes kontradiktórius bizonyítékok összevetésével és személyes érdemi védekezésével kapcsolatos eljárás folytatódik vagy indul újra. Mindez vele szemben az eljáró bíróság mérlegelésétől függetlenül történik, addig a másodfokú eljárásban ugyan lehet kihallgatása után bizonyítási indítványa, ami " ha szükséges " a másodfokú bíróság elrendel, de ugyanakkor eredménye a többi eljáráshoz képest csak szűk lehetőségek mentén jelentheti az elsőfokú tényállás vagy ítélet módosíthatóságát. Ebben az esetben ráadásul a terheltnek fellebbezésben megnyilvánuló rendes jogorvoslati joga sincs, vagyis hogy egy másik szakmai fórumra vigye ügyét és a döntéssel szembeni kifogásait megvizsgálják, szemben minden egyes más eljárási stádiumban való vádlottal szembeni intézkedés eredményre vezetéséhez, mikor is a rendes jogorvoslat a hozott döntéssel szemben a terheltnek rendelkezésére áll.

[42]

Az Alaptörvény "T" Cikk (3) bekezdése szerint nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel jogszabály.

Szombathelyi Törvényszék, mint másodfokú bíróság
18.Bf.140/2017/9/I. szám

[43]

Így, meg kell vizsgálni, hogy mit jelent az Alaptörvényben a jogorvoslati jogoultóság kérdése általában és erre a törvényszék előtt folyó ügyre vetítetten, vagyis, hogy e jogorvoslati hiányosság alaptörvény-ellenességet hordoz-e magában. Ha igen, akkor mely, vagy melyek ezek és azok összefüggésben állnak-e a jogszabály alkalmazása kötelezettségével a kezdeményezett ügyben.

[44]

Az Alaptörvény XV. Cikk (1) bekezdés azt is rögzíti, hogy "A törvény előtt mindenki egyenlő..." A (2) bekezdés szerint pedig, "Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetésegyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja." Kérdés az, hogy bármilyen értelmezés esetén ezt a távollétes eljárásban megkerülő, kézre kerülő vádlott helyzetét kell-e másként értékelni. Álláspontunk szerint az azonos helyzeteket azonosan, a különbözőket ettől eltérően kell megoldani és a jogszabályokat eszerint is kell értelmezni, amelyben az Alaptörvény 28. Cikk alapvető iránymutatást ad. Így nem lehetséges olyan jogszabály, de a józan ész szerint olyan értelmezés sem, hogy ha valaki ellen büntetőeljárás indul és abban mulasztása folytán ismeretlen helyre távozik és kézre kerítésére tett intézkedések eredményének ideje az eljárás különböző stádiumaiban a terhelt számára jogkülönbségeket eredményez. Kizárt a fenti felvetés szerint tehát az is, hogy akár indokolatlanul is egyik eset jogi szabálya (a másodfokú eljárásban való előkerülés) – amelyhez képest még távolabbi szakaszú távollétek is lehetségesek – jóval eltérő, a hatóság diszkrecionális jogától függő és eljárásjogilag hátrányosabb szabályozást tartalmaz erre az esetre, mint az azonos helyzet más- más időstádiumú megkerülési eseteire, mikor az adott stádium sajátossága ezt nem indokolja.

[45]

Bárhogy is értelmezzük a távollétes szabályokat, a törvény előtti egyenlőség kritériuma, hogy a szabályok különbségeket nem indokolt hogy tartalmazzanak. Főleg a távollétes eljárásokban az előkerülés ideje szerinti bontás alapján, amelyekben a vádlott távolléte után a személyes részvétele a büntetőeljárásban alanyi védekezési joga érvényesítése okán - hisz azonos helyzetekről van szó -, az eljárás stádiumai sajátosságaira tekintettel a szabályozás alapvető különbségeket nem hozhat és nem is tarthat fenn, de ilyen értelmezés sem lehetséges. Itt pedig a Be. 531.§-ában erre találhatunk eklatáns példát. Ab ovo a Be. 531. §. implicite az Alaptörvény XV. Cikkét is sérti és még a józan ész szerinti értelmezés illetve a szabály pozitív értelmezése mellett is indokolatlan egyéb helyzet szerinti különbséget tesz azonos helyzetek lévő vádlottak jogai között vagyis alaptörvény-ellenes.

[46]

Az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdés szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy bármely vádat ...törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőben bírálja el. A (3) bekezdés azt tartalmazza, hogy a büntetőeljárás alá vont személynek joga van a védelemhez. Míg a (7) bekezdés szerint "*Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát vagy jogos érdekét sérti.*" Vagyis minden olyan esetben, ahol az eljárási rend jogorvoslatot biztosít az azonos helyzetekre, azok sorába tartozó azonos esetre is szükséges ilyen jogorvoslati jogot biztosítani. A Be. szabályai szerint érdemben az ügyek- kis kivétellel, általában – másodfokon lezárulnak. A másodfokú eljárás keretében hozott nem érdemi döntésekkel szemben a sérelmezett határozatot meg lehet eggyel magasabb fórumon is támadni vagyis a XXVIII. Cikk (7) bekezdés maradéktalanul érvényesül. De ilyen jogegyensúlyi hiáuszt pótol a harmadfokú eljárás bevezetése is. Ezzel szemben azonban a másodfokú eljárásban a távollétében elsőfokon büntetőjogi

Szombathelyi Törvényszék, mint másodfokú bíróság
18.Bf.140/2017/9/I. szám

felelősségre vont vádlott szűk körre biztosított jogosítványai mellett sem támadhatja meg az ellene hozott – álláspontja szerint – jogát vagy jogos érdekét sértő másodfokú határozatot, hisz az a döntés, ha iránya szerint az elsőfokú döntéssel megegyezik, jogerős lesz.

[47]

Ezzel az esettel szemben azonban, ha a vádlott kézre kerítésére tett intézkedések már az elsőfokú eljárásban, vagy az elsőfokú ítélet kihirdetése után a fellebbezési határidőben, vagy a harmadfokú eljárásban vagy a határozat jogerőre emelkedése után vezetnek eredményre vagy közvetlenül vagy közvetve a terhelt rendes jogorvoslattal, vagyis fellebbezéssel élhet. Ez a jogorvoslati vákuumhelyzet csak arra az esetre nem áll fenn, mikor a vádlott előkerülése a másodfokú eljárásban következik be ugyanis ilyenkor nem élhet rendes jogorvoslattal. Ez szinte a legsúlyosabb jogtól való megfosztást jelentő helyzet, ami a vádlottat a büntető eljárásban érheti, nem véletlenül alaptörvényi jogosultság, a jogorvoslattal élés joga.

[48]

Ráadásul, míg a másodfokú eljárásban minden sérelmes döntés ellen van helye jogorvoslatnak, még az egyes pervezető végzésekkal szemben is, amely rendszer a rendes jogorvoslatot elbíráló bírósági szinteket is átszeli és még az érdemi döntés vonatkozásában az ellentétes irányú döntések is harmadfokra kerülhetnek, addig a Be. 351.§. (5) bekezdése egy jogorvoslati jogot lehetővé nem tevő esetet szabályoz, szemben áll a törvényszék álláspontja szerint az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdésében írt követelménnyel.

[49]

A törvényszék álláspontja szerint, így nemcsak elvi értelemben, hanem konkrétan is ellentétes a Be. 351.§. (5) rendelkezése az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdésével, amely alaptörvény-ellenesség megállapítása az Abtv. 25.§. (1) bekezdése alapján az Alaptörvény 24. Cikk (2) bekezdés b) pontja alapján bírói kezdeményezés által az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik.

[50]

Úgy mint az eljárás kezdeményezése ugyanezen jogszabályok felhívásával az egyedi ügyben a Szombathelyi Törvényszék hatáskörébe és illetékességébe, mert az előtte folyó konkrét ügyben észlelte, az eljárási szabályok szűk lehetőségei között a tényállás megállapítás és a felülmérlegelés tilalma okán is, hogy döntése kapcsán olyan jogszabályt kellene alkalmaznia még az előtte folyó eljárása során, amelyben olyan döntést kellene hozni, ami a vádlott [REDACTED] - kihallgatásából kiindulva – jogait sérthetné és ezzel a döntéssel szemben rendes jogorvoslat nem áll rendelkezésre a terhelt számára. Így a rendes jogorvoslat hiánya ellentétes az adott esetben az Alaptörvény idézett Cikkének (7) bekezdésével ezáltal konkrétan is alaptörvény-ellenes.

[51]

Más lenne a helyzet, ha vádlott számára erre a különleges helyzetre fellebbezést, jogorvoslatot biztosítana a törvény (Be.) vagy csupán, mint a harmadfokú eljárásban, amely a másodfokú eljárás azonos esete, csak annyi a különbség, hogy ott két ellentétes érdemi döntés után van lehetőség egy újabb szűkebb körű és kisebb jogi lehetőségeket tartalmazó "fellebbviteli jellegű eljárásra". És ott e "fellebbviteli eljárásban" mégis mérlegelés nélküli elsőbírói bírósági ítéletek hatályon kívül helyezését – írja elő a Be.. álláspontunk szerint helyesen – szemben a "távollétes" eljárásban másodfokon megkerült vádlott esetével –.

Szombathelyi Törvényszék, mint másodfokú bíróság
18.Bf.140/2017/9/I. szám

[52]

Így, egyrészt, ha marad a jelenleg hatályos Be.szabályozás – vagy szöveg – akkor a vádlott számára rendes jogorvoslati jog biztosítása lenne szükséges, amely azonban csak jogalkotással érhető el. Ez ezen bírói kezdeményezési eljárásnak törvényileg kizárt célja lehetne, tehát nem kezdeményezhető a törvényszék által, de ha az Alkotmánybíróság nem semmisítené meg a támadott jogszabályhelyet csak így lehetne az így érintett – jelesül jelen ügy – vádlottja alaptörvényi jogait teljessé és minden más ilyen azonos helyzettel egyenlővé tenni.

[53]

Azonban, ha azt a lehetőséget számítjuk, hogy közvetett úton az adott rendelkezés Be. 531.§. (5) bekezdés esetének és értelmének meghagyása mellett a vádlott kihallgatása után másodfokon – a másodfokú bíróság mérlegelésétől függetlenül - az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezése következne be – az adott és kérelmezett szövegrész megsemmisítése folytán - indokolt, vagyis az Abtv. 41.§. (1) bekezdése alapján a további fenntartható és alaptörvénnyel konform, alkotmányos szöveg megmaradása érdekében az alaptörvény- ellenes szövegrész megsemmisítése. Ezzel az Alkotmánybíróság egyrészt az alaptörvény-ellenesség XV. Cikkhez kötődését, de közvetve a hatályon kívül helyezés kötelező elrendelésével a rendes jogorvoslati jog megismételt eljárásban való jogosultságának lehetőségét is megteremtve az Alaptörvény XXVIII. Cikk (7) bekezdésbe ütközés alaptörvény- ellenességét is kiküszöbölhetné.

[54]

A fenti okfejtés és indokolás alapján tesz a törvényszék indítvány a rendelkező rész szerint a támadott jogszabályhely alaptörvény-ellenessége kimondására és az érintett szövegrész megsemmisítésére is.

[55]

Így a megsemmisíteni kért szöveg : a Be. 531.§. (5) bekezdésből az alábbi ..." *valamint - ha szükséges - a vádlott által indítványozott további bizonyítást vesz fel. A másodfokú bíróság az eljárás eredményétől függően helybenhagyja, megváltoztatja*"...

[56]

A törvényszék Alkotmánybíróság eljárását kezdeményező indítványa tartalmi és formai kérdései körében utal arra, hogy ezen rendelkező részben kezdeményezett eljárást csak bíró teheti meg, itt jelen ügyben a Szombathelyi Törvényszék fellebbviteli három tagú tanácsa, akik kinevezésére, beosztására és működésére vonatkozó adatokat tartalmazó dokumentumokat, amely ezt igazolja az indítványhoz és a iratokhoz mellékletben csatolták, mint az alapügy iratait is.

[57]

Az indítvány teljes mértékben a bírótól, a bírói fellebbezési tanácstól, jelesül a Szombathelyi Törvényszéktől származik, az ügyben sem a vád sem a védelem erre nem tett előterjesztést.

[58]

Az indítványozó bírói tanács az indítvány alapjául szolgáló körülményeket és az összes indítvánnyal szembeni követelményt az Alaptörvény és az Abtv. vonatkozásában az előbbi pontokban teljesítette, így egyértelműen és pontosan meghatározta, az indítvány indokait, az indítvánnyal támadott jogszabályhelyet illetve rendelkezést. Emellett a törvényszék indokolta, hogy

Szombathelyi Törvényszék, mint másodfokú bíróság
18.Bf.140/2017/9/I. szám

álláspontja szerint miért ellentétes az alaptörvénnyel az adott jogszabály és az pontosan és az ott írt megjelölés szerint az Alaptörvény mely rendelkezéseibe ütközik. Az indítvány tartalmazza a konkrét pontos kifejezett kérelmet a támadott jogszabályhely alaptörvény-ellenessége megállapítására is. A törvényszék megadta az indokait a támadott jogszabály és az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseinek összefüggése tekintetében is. Emellett világos kérelem került megfogalmazásra az alaptörvényellenesség jogkövetkezményi levonására is, hisz a törvényszék a kiiktatni kért szöveg megsemmisítésére is pontos jogszabályhelyre utaló szó szerinti előterjesztést tett. Nem vitásan a törvényszék előtt folyó egyedi ügy vizsgálatáról van szó, ahol a támadott jogszabály tényleges alkalmazása a Szombathelyi Törvényszék számára kötelező volna. Sőt ebben az esetben a hatályos Be. szöveg fennmaradása esetén [REDACTED] a vádlotti védekezés érdemi jogosítványait a másodfokú eljárásban bizonyítási indítványai megvizsgálása folytán, de a fellebbezési joga tekintetében sem tudja gyakorolni, mint más ilyen helyzetben. Ez azt is jelenti, hogy az egyedi ügy és a támadott norma között közvetlen összefüggés áll fenn, amelyre az indítvány indokolásában konkrétan utal is. A kérelem eldöntéséhez a törvényszék az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást is az indokolásba szerkesztette, amely a fenti állításokra való következtetések megalapozására szolgál.

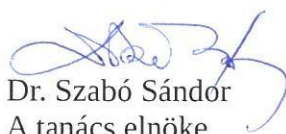
[59]

Dr. Varga Zs. András 3058/2015.(III.31) AB hat párhuzamos indokolásához kötődően a törvényszék az alaptörvény-ellenesség bírói értelmezéssel való kiküszöbölése lehetőségének kizártságát is külön megindokolta, de ugyanígy figyelemmel volt a felhívott AB határozat [34] megfontolására is.

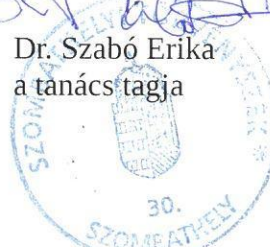
[60]

A törvényszék megjegyzi, hogy a Be. rendszerében a hirdetményi kézbesítés szabályai is aggályosak, hisz mint ezen ügy is mutatta nem biztosítanak lehetőséget a hatósággal való hatékony kapcsolattartásra vagy az értesítés, kézbesítés törvényi követelményei közül számosat sem elégitenek ki, amelyek alapján a Be. XXV fejezete külön eljárása olyan személyek elleni büntető eljárás lefolytatását szabályozza, akik a legkevesbé védett helyzetben tudják jogaikat az eljárásban érvényesíteni korábbi " eljárástól" való távollétük miatt.

Szombathely 2017. november 6.

 Dr. Szabó Sándor
 A tanács elnöke
 előterjesztést szerkesztő

 Dr. Szabó Erika
 a tanács tagja

 Dr. Füzi Erzsébet
 a tanács tagja

